

Sara Gutiérrez. Pastora i formatgera

“Era més esclau
voltar pel món
cada setmana que
munyir cabres”

**Estrasburg
falla avui
sobre la
crema de
fotos del rei**

Ha de sentenciar si és
llibertat d'expressió

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIMARTS • 13 de març del 2018. Any XLIII. Núm. 14575 - AVUI / Any XL. Núm. 13445 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-16

Pendents del Suprem

PAS • La defensa de Sánchez presenta recurs d'urgència i acusa Larena de rebutjar-li el permís per qüestions polítiques

SITUACIÓ • ERC i el PDeCAT rebutgen unes noves eleccions però també pressionen perquè es formi un govern estable ara

Nacional

P10

La sala de reunions a la casa de Waterloo ■ ELPUNTAUVITV

La casa de la República, per dins

L'habitatge s'ha convertit en el quarter general del govern legítim a l'exili

Nacional

P12

El Vaticà ja veia Catalunya independent l'any 1922

L'historiador Ramon Corts presenta 'La qüestió catalana en l'arxiu secret del Vaticà'

Nacional

P11

La Guàrdia Civil defensa un tracte exquisit l'1-0

L'alcalde de Fonollosa diu que no va rebre cap escrit prohibint la consulta

L'ESPORTIU

Astrid Fina, en un dels salts de la prova de cros en què va aconseguir la medalla de bronze ■ EFE

La medalla d'Astrid Fina

Bronze de la 'rider' barcelonina en els Paralímpics de Pyeongchang

VORA ESTANY
Restaurant

Passeig Antoni Gaudí, 3. BANYOLES

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

Jordi Cuixart

Vagi per endavant la meva enhorabona a Quim Monzó, 50è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. I és que he rebut, fa

molt pocs dies, una carta autògrafa de Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural, enviada des de l'ominós Soto del Real, on ningú sap què hi fa, ni quins càrrecs té, ni quina sentència. Tot plegat, una ignomínia.

En aquesta carta, Cuixart diu:

"Estimadíssima Isabel-Clara, Neruda deia: podran tallar les flors però no podran aturar la primavera.

"En aquell lliurament del Premi d'Honor ens deies: *Sapere Aude!* Ho recordo molt.

"Com aquell dinar amb en Sanchis, en Partal i tots dos anaven amunt i avall de Joan Fuster a la Muriel en un tres i no res. Els Països Catalans!

"Fou un honor tan gran per a mi acompanyar-te a l'escenari per recollir el teu Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

"Ens sabem rics de tendresa i coratge; el poble que també som tu i jo.

"Amb tot l'amor del món, Jordi Cuixart".

Que Jordi Cuixart sigui a la presó és un enigma jurídic, però sobretot humanístic

És tan emocionant que he hagut de recórrer als meus amics els estoics, per resistir-ho. Imagino que el mateix greuge li sap a Cuixart per no haver acompanyat Monzó al lliurament del Premi.

En aquesta carta puc calibrar la tendresa, però també la injustícia de què és objecte un home pacífic, que ens cominava a no retornar-nos si ens ofienien i que cridava ara i adés pau, sobretot pau. Que sigui a la presó és un enigma jurídic però sobretot humanístic.

La cultura catalana, que ha passat tants sotrats, tants embats, tants atacs, encara respira. No té la millor salut del món, però déu n'hi do. I a sobre estan sorgint unes generacions molt vàlides d'escriptors i d'escriptores que ens fan pensar que, al capdavant, no hem perdut el temps.

Gràcies, Cuixart. Gràcies a tots els qui han posat un granet de sorra o un pedrot d'enormes dimensions en això que maldem per alliberar, que és una llengua, un poble i una cultura. Malgrat els fanàtics i els qui encara no s'han as-sabentat que "en Flandes se ha puesto el sol".

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El banc del si no fos

L' Ajuntament de Palma té el domicili en un edifici barroc de la plaça de Cort. Llegeixo que va ser construït entre 1649 i 1680. Ritme raonable. La municipalitat devia anar grassa de diners. Els arquitectes, Pere Bauçà, Miquel Oliver i Bartomeu Calfat, duen noms indubtablement mallorquins. Al davant, plantada enmig de la plaça, hi ha una olivera que sembla de la mateixa factura arquitectònica i que si no té mil anys els supera. "Arbre centenari, amorós pontava la soca torçada, perquè sense ajuda/poguéssim pujar-hi", deia d'una altra olivera Joan Alcover en l'elegia impressionant que comença així: "Faune mutilat, brollador eixut, jardí desolat/ de ma joventut..."

Els nens no poden pujar a "la soca torçada" de l'olivera de la plaça de Cort. Una petita protecció impedeix fins i tot tocar-la. En canvi, l'edifici de l'ajuntament... El barroc és normalment imposant i, quan vol, agressiu. No és de fer amics. El barroc de l'ajuntament de Palma desmenteix la normativa. El voladís de la teulada convida el vianant a refugiar-s'hi quan plou.

“A Palma s’hi reuneix gent cada dijous per a la llibertat dels presos

Amb pocs efectes pràctics, suposo, perquè la visera és molt amunt, però la intenció acollidora hi és. Al carrer, on hi hauria d'haver la porta d'entrada, hi ha un gran finestral amb un banc molt llarg de pedra per seure-hi. No hi ha porta principal. Les autoritats, quan ingressen al seu lloc de feina, ho fan per dues de laterals, no gaire altes i desproveïdes de qualsevol arc majestàtic. A la façana de l'ajuntament de Palma la prioritat la tenen els ciutadans. Sempre hi ha gent asseguda al banc. Si els governants del XVII impulsors de l'edifici no van censurar l'acudit dels arquitectes és que devien

tenir unes idees clares sobre el paper dels servits i dels servidors. Una petita llum democràtica, d'una democràcia molt *avant la lettre*, s'intueix.

En diuen el banc del "si no fos". A cada poble n'hi ha un, només que a Palma està institucionalitzat: el banc on es reuneix la gent d'edat per lamentar-se: "Si no fos pel reuma...", "Si no fos que no hi veig...", "Si no fos aquesta cama..." Faune mutilat, brollador eixut, jardí desolat de ma joventut...

Cap a les nou del vespre, baixant pel carrer de Colom en direcció a la plaça de Cort, vaig sentir un cor que entonava *El cant dels ocells*. Cançons de Nadal, en aquesta època? En el banc del si no fos s'havia reunit un grup d'unès cinquanta persones. Vaig escoltar la lletra: l'havien canviada. Després van interpretar *La presó de Lleida*, també amb una altra lletra. "Venim cada dijous. Cantem per reclamar que els presos polítics catalans siguin alliberats i per la democràcia." Jo he vingut a Palma per assistir a la incineració de Toni Artigues, divulgador dels poetes catalans i activista cultural i polític. Si no fos per ell i tants balears...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/bazq90>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I ara, què fem?

Doncs paciència, molta paciència. He volgut començar respondent la pregunta perquè així els hiperventilats, que són aquells que tenen tanta pressa que no es poden esperar ni un segon, ja saben què penso sobre de la situació política actual i es poden estalviar arribar fins al final. Ho dic perquè fins ara semblava que d'hiperventilats només n'hi havia en un costat. Però resulta que no. Ara no només té pressa l'ANC perquè hi hagi govern sinó que té pressa Rajoy, Rivera, Arrimadas, Albiol, i ahir també Salvador Illa, que és aquest senyor del PSC que es permet dir que "Catalunya no trobarà a faltar Clara Ponsatí" sense que li caigui la cara de vergonya i que cada cop que obre la boca s'assembla més a Xavier Garcia (i que consti que no és cap floreta). L'ANC no vol sinó que exigeix govern, Pascal ja sap que Catalunya no es pot permetre unes noves eleccions, i ahir Sabrià ens va reve-

“Paciència, que d'hiperventilats ara en tenim arreu

lar que "el país té pressa" perquè hi hagi govern. I editorialistes, periodistes i tertulians (ara sí, d'un costat i de l'altre) apressen tothom a fer govern. Ràpid, ràpid, que es veu que Catalunya té pressa. Doncs mirin, no seré jo qui porti la contrària a tothom, perquè jo també ho trobo un drama, que no hi hagi govern. Però la pregunta és (torna a ser): i quin govern volem? Encapçalat per Jordi Sánchez? O per algú a qui Illa sí que trobaria a faltar si se n'anés del país? Albiach, la portaveu dels comuns, té tanta pressa que ahir demanava a ERC que proposin ells un candidat. Molt bé. Doncs va, que pro-

posin Junqueras, per exemple. O aquest no, Albiach, perquè al jutge Llarena tampoc li agradaria? Al final, la pregunta és ben simple: volen un candidat proposat per les forces majoritàries? Doncs ja el tenen. És Sánchez. O és que del que es tracta és d'anar dient noms fins que als Rajos, Riveras, Arrimadas i Illas de torn els agradi? La investidura, senyor Illa, no està bloquejada "per la incapacitat dels grups independentistes". La té bloquejada un jutge. I és una qüestió de dignitat. Fa setmanes que sento que un dels errors comesos és que es va voler anar massa de pressa. Molt bé. Potser sí. La solució és, doncs, tenir-ne ara per la investidura? Qui té pressa ara? Catalunya? Rajoy? Rivera? Pascal? Vostè? No batallim, jurídicament, la investidura de Sánchez? El descartem perquè a Llarena, a Albiach o a Illa no els agrada? No se n'oblidin. La pilota és al seu teulat. No al nostre. Paciència.

EDITORIAL

Merkel, 169 dies després

Més de cinc mesos després de les eleccions a Alemanya, Angela Merkel podrà iniciar aquesta setmana el seu quart mandat a la cancelleria de Berlín. L'interès general del país i l'interès comú de no donar noves oportunitats de creixement a l'extrema dreta emergent han pesat més que els interessos tant del bloc conservador liderat per Merkel (CDU-CSU) com dels socialdemòcrates del diminit Martin Schulz (SPD), però ha estat un acord difícil i costós a totes dues bandes. A Catalunya hi ha qui dramatitza perquè fa 80 dies de les eleccions i encara no hi ha govern, però a Alemanya, sense la persecució ni les traves judicials que afronta el Parlament català, n'han passat 169 abans de presentar l'acord de govern.

El pacte signat –en un document de 177 pàgines– ha implicat renúncies a tots dos blocs. "La gran coalició" ha portat l'SPD a mínims històrics i Schulz va prometre no reincidir, però se n'ha hagut de desdir i ho ha pagat renunciant al lideratge del partit i al ministeri (Exteriors) que volia assumir. Al seu torn, la cancellera afluixa la corda de l'austeritat, immutable durant vuit anys, i accedeix a un gir social del govern amb les carteres de Finances, Treball i Família en mans socialdemòcrates. A canvi, blinda la política d'immigració entregant Interior als democristians de la CSU.

Queda saber l'efecte d'aquest pacte sobre Europa. Alemanya és la locomotora de la Unió Europea, i si algú marca la política comuna és Berlín. Caldrà esperar a veure si les concessions de Merkel als seus socis de govern en política econòmica, laboral i social, ara que la locomotora torna a avançar amb força, arriben també a tot l'espai Schengen amb la mateixa celeritat i intensitat que ho van fer les retallades i l'austeritat.

De reüll

Marga Moreno

Dues hores era poc

Les manifestacions de dijous, 8 de març, van ser formidables. La capacitat de mobilització que demostra aquest país (Barcelona va liderar en nombre de participants les marxes de les grans ciutats de l'Estat) s'hauria d'estudiar, si no es fa ja, als llibres d'història d'arreu del món. Però la vaga es va veure força esblaimada, diria que per un excés de tebior en la convocatòria. Els sindicats majoritaris, que són els que van decidir fer una crida a una aturada de dues hores, van fer curt. Si es tractava de visibilitzar les legítimes i urgents

Els carrers seran sempre nostres. Baixeu-hi un xic més o us ho perdreu

reivindicacions de les dones, parar dues horetes era descafeïnar clams molt justos. Per no dir que en la majoria dels casos equivalia a fer la mateixa feina en menys temps, i amb la penalització salarial per a més inri per a qui optés, de grat o per força, per aquesta modalitat. I si en una vaga general el transport i les

vies de comunicació són una de les claus, en una aturada com la de dijous el consum i per tant el comerç n'eren una altra. Ni es va explicar bé ni es va fer una campanya prou intensa. Sense menystenir la feina que es fa des de les centrals hegemòniques, sí que cal dir que en aquest cas, i en alguns altres que hem viscut els últims mesos, els sindicats minoritaris estan mostrant més agilitat a l'hora de captar i reflectir les demandes populars, que ja no es limiten a l'àmbit laboral, sinó que van molt més enllà. Definitivament, els carrers seran sempre nostres. Sisplau, baixeu-hi una mica més, o us perdreu què hi passa.

Les cares de la notícia

CANCELLERA D'ALEMANYA

Angela Merkel Quart mandat

La signatura del pacte de govern entre el bloc conservador (CDU-CSU) i el partit socialdemòcrata (SPD) desbloqueja la formació de govern a Alemanya més de cinc mesos després de les eleccions i dona pas al quart mandat d'Angela Merkel com a cancellera.

CAPELLÀ I HISTORIADOR

Ramon Corts

'Qüestió catalana' al Vaticà

Trenta anys d'estudis han donat com a fruit *La qüestió catalana a l'arxiu secret del Vaticà*, on l'historiador recopila prou dades i testimonis que certifiquen els intents de l'Església espanyola d'espanyolitzar l'Església catalana i Montserrat, i la independència com a alternativa ja a finals del s. XIX.

DIRECTORA I ACTRIU

Isabella Rossellini

Espectacle i animals

L'autora, coproductora, codirectora i actriu estrenarà demà a l'Íntim Teatre Akadèmia, el seu nou muntatge de petit format *Link Link Circus*, que rodarà per tot el món, en el qual la inoblidable protagonista de *Blue Velvet* uneix les seves dues grans passions: espectacle i món animal.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Pascal i el PDeCAT

La coordinadora del PDeCAT, Marta Pascal, posa distància amb CDC i sosté que el nou partit té una alta exigència ètica.

10
anys

Una mort sentida

L'abat emèrit de Montserrat mor als 81 anys després d'una llarga malaltia. Va destacar per la seva defensa de les llibertats i els drets humans.

20
anys

Caiguda de l'IPC

L'IPC cau 2 dècimes en el febrer menys inflacionista dels últims 29 anys. L'economia espanyola s'estabilitza i manté el creixement de finals del 1997.

Full de ruta

Emili Bella

Corrupció de vellut

Eslovàquia, Unió Europea, cinc milions d'habitants. Uns 25.000 eslovacs es van manifestar dividendes a la capital, Bratislava, per reclamar al govern que plegui i la convocatòria d'eleccions. El país viu les protestes més massives des de la Revolució de Vellut, per l'assassinat del periodista Ján Kuciak i la seva xicota, Martina Kušnírová, el mes passat. Kuciak investigava els vincles del govern amb la Ndrangheta, la màfia calabresa. De moment, ahir ja va dimidir el ministre de l'Interior i viceprimer ministre, Robert Kalinák. El periodista havia denunciat unes amenaces que la policia no havia investigat. De fet, un fiscal va acusar la setmana passada Kalinák directament de sabotjar les investigacions relacionades amb el crim organitzat. Fàcilment l'escàndol acabarà de desestabilitzar l'executiu presidit per Robert Fico.

Les 25.000 persones al carrer a Bratislava fan trontollar el govern per corrupció, els dos milions de catalans

Unes 25.000 persones al carrer a Bratislava fan trontollar el govern per corrupció, dos milions de catalans al carrer durant sis anys no immuten M. Rajoy

al carrer durant sis anys seguits no immuten Mariano Rajoy. És clar que és difícil fer caure el govern del país veí, i ja sé que els catalans no es manifesten per això –o no només per això–, però tots sabem que una protesta d'espanyols a Madrid contra la corrupció tampoc bandeja el PP de La Moncloa.

El líder del grup del PP a l'eurocambra, Manfred Weber, va demanar la dimissió de Kalinák i va exigir que es garanteixi la llibertat de premsa i d'expressió a Eslovàquia. Europa ha censurat Polònia i Hongria per involució democràtica. S'atreixeix amb els països de l'est, endavant, però ningú s'atreixeix públicament amb Espanya i tots els seus dèficits democràtics. ¿Quan sentirem el senyor Weber criticar M. Rajoy com a líder d'un dels partits més bruts d'Europa? En l'últim rànquing de transparència internacional sobre corrupció, Espanya va quedar per darrere de Polònia, només set punts per sobre d'Eslovàquia i un punt per sobre de Malta, on també assassinen periodistes que investiguen corruptes.

Tribuna

Joan Ferrerós. Excatedràtic d'institut

'La capsa de música'

Fages de Climent, cada any que passa –cada nou llibre editat o reeditat–, va sent més conegut. Grafòman impenitent que corria amb les butxaques plenes de papers escrits en qualsevol lloc, va publicar en vida però sobretot va deixar inèdits treballs tan o més valuosos, preservats pel seu net i hereu Climent Carles. Va redactar en tots els gèneres: Anna Teixidor i Jaume Guillaumet han posat a l'abast el Fages periodista; Narcís Garolera, el memorialista; Jordi Pla, el poeta culte; Jordi Canet, el corresponsal literari; Rafel Pascuet, un *Fages complet i portàtil*, i *last but not least* han sortit tres volums amb uns 2.500 epigrames i similars. Tot aquest *aggiornamento* del publicista s'ha fet entre el 2002 del centenari i aquest 2018 del cinquantenari (naixement i mort, respectivament). L'autor de la *Balada del sabater d'Ordis* –segons Enric Casasses, la millor obra fagesiana–, semblantment a Pla o Sagarra, s'havia proposat un projecte literari, i avui i aquí volíem subratllar particularment la part teatral, la més desconeguda: *El bruel* (1928), *El jutge està malalt* (1935) i *La dama d'Aragó* (1955) són recreacions

d'una llegenda medieval i de dues cançons tradicionals. I de moment dues més s'han editat pòstumament: *Emporion, la de les tres muralles* (2014), una mena de *Bella Helena*, per ara sense música, que discorre a l'Empúries del segle II aC, i *La capsa de música*, d'aparició imminent a finals d'aquest març del 2018. Aturem-nos en aquesta darrera.

'LA CAPSA DE MÚSICA' ÉS UNA COMÈDIA burgesa a la manera de les de Sagarra o Soldevila. Imaginem-nos un paisatge costaner i estival com els que pinta Eugeni d'Ors sobretot a *La ben plantada*. Posem-hi un poble de pescadors entretinguts en

el feineig ordinari i en enraonies sobre el fet extraordinari. En aquest litoral empordanès aterra una dona jove, guapa, cosmopolita, culta i que ve d'una vida mundana; arriba amb dos joves, noi i noia, que podrien ser els seus nebots, o els seus filla i amant; la boira de l'incest és mantinguda per Fages fins cap al final. Per completar el *gruppo di famiglia in un esterno* afegim-hi un enigmàtic foraster, exquisit home de món que serveix un suposat ministre plenipotenciari alemany i que els visita una vegada l'any: un antic amant de l'atractiva i equívoca nouvinguda? El pare d'un, de tots dos o de cap dels nois? A la casa dita capsa de música l'ambient és elegant, tant com la llengua de l'autor; la mediocritat que els envolta i els contrapunteja en fa una mena d'illa de refinament i civilització on es discuteix de música –el noi és violinista–, de llibres –la noia és lectora voraç– i on Fages passa l'arquet per la ironia i per un pèl de comicitat. Només hi afegiríem meravelles de *La capsa de música*, per això els en recomanem la lectura, i, en espera que hi trobi totes les virtuts escèniques, una de les millors companyies de teatre de la nació, La Funcional, ja té el text.

“A la casa l'ambient és elegant, tant com la llengua de l'autor

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'obsessió iconoclasta

■ La malaltissa obsessió revisionista dels nous comissaris polítics ja no es limita a canviar alguns noms de carrer –segons criteris de matís clarament sectari–, o denunciar imatges que consideren ofensives “de gènere” (?) per mostrar la figura femenina en la seva gloriosa esplendor en obres d'art o en anuncis de perfumeria. Ara aquests nous inquisidors promouen la retirada d'escultures i monuments emblemàtics, testimonis de la història –amb els seus inevitables claroscurs–, vestigis de la memòria del temps. Encara que, això sí, es mostren més disposats a defensar –en nom de la sagrada llibertat d'expressió, només faltaria!– qualsevol manifestació que denigri la dignitat de persones i institucions, l'exabrupte i les apolo-gies del terror amb explícites amenaces a manera de con-

signes en un recital d'odis vomitats per qualsevol cretí amb pretensions de joglar. Així és el totalitarisme dels sinistres polítics de la demonització per a la demolició... O viceversa.

JORDI BERENQUER
Barcelona

Montserrat i el diàleg

■ La cadena televisiva que té com a principal accionista la Conferència Episcopal Espanyola va invertir en els últims sis anys 60 milions d'euros, i en lloc de ser un exemple de diàleg i pacificació entre els ciutadans, ha convertit els seus programes en afavoridors de les desqualificacions personals, la demagògia, la mentida reiterada i la violència verbal que embruten la imatge de l'Església catòlica. A *sensu contrario*, al monjo Miquel Bausset, en l'homilia de la darrera missa dominical, va demanar la llibertat

dels presos polítics i va criticar la violència policial de l'1-O. És evident que l'Església no pot mirar cap a un altre costat i ha de denunciar la mentida, la injustícia i la corrupció. Un cop més, Montserrat s'ha convertit en un nucli de resistència pacífica i dialogant.

ANTONI VILANOVA CASALS
Barcelona

Això és justícia?

■ Probablement la immediata que avui dia tenen la majoria de les coses fa que estiguem més pendents d'allò que es diu que no pas de la veracitat real de les paraules. Probablement això ens porta a fer judicis erronis i acceptar com a bones distorsions de la veritat. Ens fa falta reflexionar per aprofundir i arribar a un coneixement correcte. La Justícia actual, és realment justa? Que s'empresoni còmics i cantants per “ofenses” al rei d'Espanya i no es faci el mateix a la Sra. Ar-

rimadas per ofenses al president de Catalunya? El Sr. Felip deu ser el fruit nascut de la fecundació d'un òvul i un espermatozou, el mateix que tots els humans. Doncs per què han de ser tractats de manera diferent i privilegiada? La valoració del respecte que tothom mereix, ha de ser diferent segons qui sigui l'ofès? Amb les manifestacions, si són a favor d'Espanya són correctes i si són a favor de Catalunya són tumultuoses? I s'ha d'empresonar els qui demanaven i feien possible que fossin pacífiques? Si dos jutges jutgen diferent un mateix fet, és justícia? Tots dos són justos? Si no són justos en les seves sentències i això perjudica greument l'honor i la convivència del sentenciat, què faran per restablir aquest honor i aquesta convivència? Els jutges estan per sobre de la veritat? O la veritat per a ells és solament un joc de paraules?

NARCÍS BANCHS I VALLS
Gelida (Alt Penedès)

La frase del dia

“La política catalana té personatges de poca qualitat [a Salvador Illa]”

Clara Ponsatí, CONSELLERA D'EDUCACIÓ

Tribuna

Julieta Piastro. Professora de pensament contemporani (URL)

El masclisme de les dones

M' indigna el masclisme dels homes, però em preocupa i em dol el masclisme de les dones. A tal grau s'han introjectat els valors masclistes en les concepcions identitàries de gènere, que en ple segle XXI ni les mateixes dones es lliuren de ser-ho. Algunes de les joves estudiants universitàries que passen per les meves classes opinen que les nenes des de molt petites són més males persones que els nens. Parlen en primera persona del plural i diuen per exemple: des de petites som més retorçades que els nens. Som cruels, burletes i envejoses. També insidioses i traïdores. En poques paraules, malèvoles.

AQUEST RELAT fundacional que pretén explicar el propi i singular de les dones des de la infància, a més de ser terrorífic pel grau de violència que conté cap a elles mateixes, és essencialista, ja que en cap moment es contextualitza com un fenomen social complex producte d'un ordre social imperant repressiu i estereotipat que es transmet a través d'una educació i uns valors. No sé si amb el pas dels anys o amb els estudis, la versió de la infància d'aquestes noies es resinificarà, però espero que així sigui. Jo no recordo haver viscut ni haver experimentat res de semblant en la meua infància, però estic segura que, vist i formulat d'aquesta manera, no augura un bon futur per al feminisme.

EL MASCLISME DELS HOMES és tan antic que un aprèn a enfrontar-lo, evadir-lo i fins i tot a riure'n per no plorar. Professors homes als quals els incomoda el pensament de les dones i que mostren un menyspreu explícit quan una dona intervé en una reunió. Per sort, a la Universitat en són pocs, i la veritat és que acaben per fer pena. Homes als quals els causa inseguretat el saber d'una dona i que no són capaços de respondre-li mirant-la als ulls. Homes que

menyspreen les estudiants pel fet de ser dones o estudiants homes als quals els costa mirar als ulls a una professora pel fet de ser dona i que només amb el gest et transmeten l'enorme desconfiança que experimenten enfront del seu saber. Darrere d'aquests homes, pobres generalment, veig un pare que devalua i desacredita la mare amb un “i tu què en sabràs”.

PERÒ TORNEM AL MASCLISME de les dones. En els temps de la meua mare, que ara té 90 anys, els homes i les dones se separaven a les reunions socials encara que no els hi proposessin, perquè la conversa dels homes versava sobre política i futbol, mentre que la de les dones s'orientava cap als fills, l'escola i el

menjar. Ara, entre persones de la meua generació i el meu entorn, a les reunions socials ja no ens separem per gèneres i, quant als rols, tot sembla ser més igualitari. Els homes, no tots, cuinen, s'aixequen a portar coses i semblen tenir plenament incorporades les labors domèstiques. On ara apareix el masclisme és en els jocs de reconeixement del saber. Compartim sens dubte els temes de conversa, però cap a on s'orienten les mirades?, a qui s'adrecen les preguntes en funció de la temàtica?, a qui s'escolta amb més o menys atenció? I és aquí on per desgràcia haig de reconèixer que ben sovint són les mateixes dones les que actuen de manera masclista.

ES TRACTA DE DONES que quan parlen de política miren els homes presents i no altres dones, encara que entre elles hi hagi politòlogues i entre ells, no. Es tracta de dones, en moltes ocasions madures i professionalment qualificades, que quan busquen una referència bibliogràfica o documental prefereixen consultar un home que no una dona. Són dones que, encara que no ho reconguin explícitament, pensen que darrere del saber d'una dona hi ha un home. Que si una dona fa alguna cosa bé és que hi ha un home al seu costat que l'hi està fent; que si la dona s'orienta políticament cap a una certa posició és perquè darrere d'ella hi ha un home que s'ha definit així. Per què a aquestes dones els incomoda el saber d'altres dones? o, dit d'una altra manera, per què els costa menys concedir el lloc del saber als homes?

SI ENTRE LES MATEIXES dones s'exerceix el masclisme, si el propi relat identitari de la infància és masclista, si no creem la complicitat i no preval entre nosaltres la confiança en el nostre ésser i en el nostre saber, les reivindicacions feministes mai no seran assolibles.

“Si no preval entre nosaltres la confiança en el nostre ésser i en el nostre saber, les reivindicacions feministes mai no seran assolibles”

De set en set

Enric Serra

Encara no ho hem entès

Ahores d'ara, el sobiranisme català ja sap perfectament a qui i a què s'enfronta. Sap que no tindrà cap mena

de treva ni de concessió si no passa pel sotmetiment dels seus dirigents i de les institucions de Catalunya a la cotilla constitucional espanyola, tibada des de la conxorxa dels poders polítics, judicials i policials. Per tant, la cruïlla de vies és clara: o plantar cara o seguir el corrent. Plantar cara vol dir nomenar el president i el govern que les aliances determinin en concordança amb el vot popular resultant de les eleccions del 21-D; de grat o per força, passant el

O plantar cara o seguir el corrent, però cal triar amb certa urgència

que calgui passar i designant les persones de màxim consens, estiguin imputades, exiliades, preses o sense causes pendents, es diguin Puigdemont, Sánchez, Junqueras, Turull o Artadi. O es posa així l'Estat contra les cordes de la vergonya democràtica i jurídica o bé es busca l'escletxa jurídicopolítica que permeti recuperar el que ens deixin de les institucions pagant el preu de la humiliació i el sotmetiment. No és fàcil decidir quina és la millor opció ni saber a quina velocitat ens portarà cadascuna cap a la plena sobirania. Però el que és segur és que cal triar-ne una amb certa urgència si no volem caure en una desorientació general, conreada ja en quantitat preocupant per la manca de lideratges polítics i socials, per la manca d'unitat, per moviments descoordinats d'efectes desconeguts i per una estratègia social i política massa planera i visible. Hem d'explicar menys i treballar més.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El Vaticà ja veia un Estat català l'any 1922

L'historiador Ramon Corts presenta avui 'La qüestió catalana en l'arxiu secret del Vaticà'

ERC i el PDeCAT col·len perquè es formi govern

Les dues formacions insisteixen a rebutjar unes noves eleccions

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Recurs d'urgència al Su

APEL·LACIÓ La defensa de Sànchez acusa Llarena de fer consideracions polítiques impròpies en el rebuig del permís a l'expresident de l'ANC **CAMÍ** JxCat manté la candidatura a la investidura del seu número dos tot i les pressions de la resta de partits **REFLEXIÓ** Puigdemont reunirà el grup a Bèlgica

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

La defensa de Jordi Sànchez considera que Pablo Llarena va fer "consideracions d'oportunitat política totalment impròpies" d'un sistema amb divisió de poders. Així ho va argumentar ahir en el recurs d'apel·lació que va presentar a la sala penal del Tribunal Suprem contra la denegació del permís extraordinari perquè el número dos de JxCat pugui assistir al debat d'investidura, un ple que s'havia de celebrar ahir i que divendres va ser ajornat. Els de Carles Puigdemont mantenen l'expresident de l'ANC com a candidat a la presidència, i preveuen esgotar totes les instàncies judicials espanyoles. Finalment, aquesta és l'opció triada abans de dirimir la petició de mesures cautelars al Tribunal Europeu de Drets Humans, una via extremament complexa. Mentre se seguia el recorregut als tribunals espanyols, però, la pressió política sobre JxCat perquè mogui fitxa s'elevava per moments. Puigdemont reunirà demà el grup parlamentari a Bèlgica per abordar l'escenari de la investidura.

El dia previst per al segon ple d'investidura que no va ser, ERC i el PDeCAT pressionaven els de Puigdemont perquè passin al pla C. És a dir, perquè proposin un tercer candidat a la presidència de la Generalitat, que, d'acord amb els plans de JxCat, seria Jordi Turull, tot i que n'hi ha que defensen que s'hauria de tornar a propo-

Les frases

“El president del Parlament no pot esperar indefinidament per saber si el candidat podrà acudir al ple”

“Alguns passatges de la interlocutòria inclouen consideracions d'oportunitat política impròpies [de la divisió de poders]”

“Se l'està incapacitant 'de facto' per a l'exercici d'un càrrec sense haver estat declarat culpable”

Recurs d'apel·lació al TS
DEFENSA DE JORDI SÀNCHEZ

sar Puigdemont. Els republicans i el PDeCAT insisteixen en la necessitat que es formi un govern al més aviat possible. Un punt en què coincideixen la resta de partits, que perseveren en els intents de forçar que es posi en marxa el compte enrere fins a la convocatòria electoral. Ciutadans va demanar la compareixença del president del Parlament, Roger Torrent, tot i que, segons fonts parlamentàries, la petició no té fonaments jurídics. A Mariano Rajoy també l'inquieta l'impasse català. Mentre no s'aixequi el 155, el PNB no negociarà els pressupostos de l'Estat amb el PP.

En vista de l'excepcionalitat dels interessos en joc, els advocats de Sànchez van reclamar al Suprem un pronunciament

d'urgència. Al·leguen que no només queden perjudicats els drets polítics de Sànchez, sinó els dels dos milions d'electors que van avalar les candidatures que votarien a favor que esdevingués president de la Generalitat. A més, remarquen que el president de la cambra catalana "no pot esperar indefinidament per saber si el candidat Jordi Sànchez podrà assistir o no al ple".

El recurs és contundent a l'hora de qüestionar afirmacions del jutge que veu subjectives. La defensa de Sànchez qualifica de "senzillament inaudit" que Llarena entrés a fer "manifestacions sobre l'oportunitat política d'eleger uns candidats o uns altres per part d'un Parlament". El magistrat instructor va recordar que a JxCat hi ha altres candidats que es podrien investir sense riscos de reiteració delictiva i que Sànchez ja era a la presó quan es van celebrar les eleccions, de manera que no exercia el lideratge que ara reclama.

La defensa també censura que Llarena fonamentés la decisió de rebutjar el permís del número dos de JxCat sobre "pures intuïcions personals", que és com els advocats defineixen l'argumentació que fa referència als "possibles riscos per a l'ordre públic" que comportaria el trasllat de Sànchez, partint de la base que la conducció vigilada no garanteix un trasllat segur. "Quines són les seves evidències empíriques per valorar si existeix o no tal risc?", pregunten. Pel que fa al risc de reiteració de-

Puigdemont, Junqueras, Sànchez i Cuixart, en un acte de l'1-O el setembre passat ■ JUDIT FERNÁNDEZ

delictiva durant el permís, pregunten "en quin moment de la conducció" creu el jutge que podria cometre una nova sedició o rebel·lió. Perquè no seria possible que ho fes mentre pronunciés el discurs d'investidura, atès que els diputats tenen inviolabilitat a l'hora d'expressar-se, tal com està reconegut en l'Estatut i en la Constitució. Per tot plegat, conclouen que Llarena parla d'una comissió de delictes "senzillament impossibles, ja sigui físicament o constitucionalment".

En canvi, el rebuig del permís per assistir a la

cambra implica, segons els advocats de Sànchez, una vulneració dels drets fonamentals del candidat i una "greu lesió de valors fonamentals" de l'ordenament constitucional, com la democràcia, el pluralisme polític, l'autonomia de Catalunya i la divisió de poders. En concret, citen els drets a la participació política i a l'accés a càrrecs públics recollits en la carta magna, en el Conveni Europeu de Drets Humans i en el Pacte Internacional de Drets Polítics. Pel que fa a la restricció de la democràcia, sostenen que s'impedeix a una cambra

parlamentària designada per sufragi escollir el candidat que té més suports. S'amenaça, diuen, el dret al pluralisme polític i es "criminalitzen" determinades idees.

La defensa hi afegeix que es vulnera el dret a la presumpció d'innocència, perquè Sànchez no ha estat declarat culpable de cap delictes i, en canvi, se l'"incapacita de facto". Subratlla, a més, que la presó preventiva no impedeix que exerceixi com a president de la Generalitat pel fet que "pràcticament totes les funcions" del càrrec es poden delegar. ■

L'APUNT

El missatge del 21-D

Anna Serrano

La manifestació que aquest diumenge va reunir milers de persones a Barcelona va servir per constatar l'empipament per les dificultats de les forces independentistes a l'hora d'investir president i formar govern. Les negociacions, és obvi, s'estan produint en unes circumstàncies excepcionals, amb dirigents empresonats i d'altres a l'exili. El context pesa en unes conver-

ses a les quals cal sumar la fortíssima pressió judicial, que ja va apartar Carles Puigdemont de la presidència de la Generalitat i ara intenta fer el mateix amb Jordi Sánchez. Tot i les dificultats, s'imposa l'entesa. Aquest és el missatge que van traslladar les eleccions del 21-D. I que JxCat, ERC i la CUP farien bé de tenir sempre present.

iprem

Salvador Illa compareixia ahir en roda de premsa a la nova seu del partit al barri barceloní del Poblenou ■ ACN

El PSC demana al Tribunal Constitucional que fixi data per a la investidura

■ Els socialistes afegeixen al recurs d'empara ja presentat la petició que s'anul·li l'ajornament del ple ■ Volen un termini per al compte enrere electoral

Xavier Miró
BARCELONA

El PSC ha decidit demanar al Tribunal Constitucional les mesures cautelars que aquest no va prendre en consideració en el recurs d'empara dels socialistes catalans contra l'ajornament de la investidura de Carles Puigdemont. Amb el nou ajornament decidit pel president del Parlament, Roger Torrent, aquest cop per investir Jordi Sánchez, el PSC creu que es donen les circumstàncies perquè el TC adopti ara les mesures cautelars que li sol·licita.

El PSC demana ara a l'alt tribunal que suspengui la decisió del president, Roger Torrent, d'ajornar el ple previst per ahir, que fixi una data perquè tingui lloc el ple i també un termini a partir del qual comencin a córrer els dos mesos transcorreguts

Les frases

“Reiterem la sol·licitud de mesures cautelars perquè el ple s'ajorna per segon cop basant-se ara en un fet que no s'ha produït”

“Amb la decisió d'ajornar el ple, Torrent està en fals, el president del Parlament està en fals”

Salvador Illa
SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSC

amb els quals es convoquen noves eleccions de manera automàtica. En l'escrit entrat ahir al TC, els socialistes catalans recorden que el president del Parlament va ajornar divendres sense nova data prevista el ple que havia convocat ell mateix tres dies abans i que ho va fer en espera de la decisió del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) al qual el candidat Jordi Sánchez tenia previst demanar mesures cautelars per fer possible la investidura. El PSC, però, recorda que

Torrent va justificar l'ajornament basant-se en el “meranunci als mitjans de comunicació” fet per l'advocat de Sánchez de presentar recurs al TEDH.

Quan finalment, aquest dilluns, la defensa de Sánchez ha renunciat a dirigir-se al tribunal europeu, la raó esgrimida perd sentit, segons els socialistes, que consideren que Roger Torrent “està en fals”, en paraules del secretari d'organització del PSC, Salvador Illa. “L'ajornament es basa en un fet que no s'ha produït”, hi afegeix Illa,

que lamenta que l'agenda política catalana continua bloquejada. Per aquestes raons, els socialistes reitoren al TC la necessitat d'adoptar mesures cautelars perquè “les circumstàncies han canviat” respecte als motius de l'ajornament del ple per investir Puigdemont.

Candidat no efectiu

Els socialistes reafirmen que Jordi Sánchez no és un candidat efectiu per ser investit president tenint en compte que no ha rebut el permís del jutge per anar al ple però que, a més, haurà de fer front en el futur a un judici pels càrrecs pels quals està en presó preventiva.

El mateix, avisen, passaria en cas que el candidat acabés sent l'exconseller Jordi Turull, que properament haurà de defensar-se en un judici contra l'1-O. ■

Peticions d'euroordre, en espera

La fiscalia no demanarà que reactivi les euroordres de detenció al jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena fins que dicti la interlocutòria de processament. El ministeri públic pretén esperar fins a tenir l'escrit de processament per demanar la detenció i l'entrega europea de Carles Puigdemont, Lluís Puig, Antoni Comín, Meritxell Serret, Clara Ponsatí i Anna Gabriel. Els quatre primers són a Bèlgica; Ponsatí, al Regne Unit, i Gabriel, a Suïssa, cosa que obligarà el jutge a obrir

tres fronts internacionals diferents si s'avé a executar l'euroordre. La fiscalia també es va oposar ahir que Jordi Cuixart i Joaquim Forn siguin alliberats provisionalment, després d'informar desfavorablement sobre la petició de Sánchez. D'altra banda, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va rebutjar arxivar la causa contra Francesc Esteve, exsecretari general de Governació, i en va enviar les diligències al titular del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La coordinadora general del PDeCAT, Marta Pascal, i el portaveu d'ERC, Sergi Sabrià, en les seves compareixences ahir davant la premsa ■ EFE / ACN

ERC i el PDeCAT pressionen perquè es formi govern

■ Tots dos rebutgen eleccions, però Pascal avisa que, si s'hi va, voldrà guanyar pes a JxCat, mentre que els seus independents creen una associació pròpia ■ Cs insta Torrent a activar el compte enrere

Òscar Palau
BARCELONA

ERC i el sector de JxCat que representa el PDeCAT van coincidir ahir a fixar com a prioritat la restitució d'un govern que posi fi a la intervenció de l'autonomia i van rebutjar l'escenari de noves eleccions que el president, Carles Puigdemont, o la mateixa consellera Clara Ponsatí, ahir mateix en diverses ràdios, no han descartat. "Avui serien una irresponsabilitat les eleccions, treballarem per un acord fa setmanes", els contradeia el portaveu republicà, Sergi Sabrià, després de la permanent del partit, punt en què coincidia amb la coordinadora dels demòcrates, Marta Pascal, després de la seva executiva nacional: "No seria un bon escenari i cal evitar-lo, perquè suposaria mantenir l'aplicació del 155", indicava.

Pascal subratllava que la prioritat és formar govern -petició que repetien ahir des de l'oposició- per-

què "encara hi ha marge i recorregut" per tenir legislatura, tot i que ja avisava que, si es va a unes eleccions, s'haurà de poder tornar a "parlar de tot" per formar les llistes, ja que el PDeCAT hi voldria recuperar protagonisme després que el seu consell nacional donés carta blanca abans del 21-D a Puigdemont per situar-hi els noms que va voler, molts dels quals acabarien sent independents. Pascal va reivindicar que ningú pot plantejar la renúncia a "l'actiu polític" que suposa el PDeCAT, després que el president indiqués dissabte que la fórmula de JxCat ha de tenir recorregut com a moviment polític. Precisament, ahir Efe va avançar que els seus diputats independents estan ultimant els estatuts i un manifest fundacional d'una associació pròpia que es presentarà aviat per estructurar un moviment transversal i allunyat de "partidismes" dins l'independentisme. Mentrestant, tot just de-

Les frases

“Necessitem un govern urgent perquè sense govern no farem polítiques republicanes ni farem República”

Sergi Sabrià
PORTAVEU D'ERC

“Hi ha recorregut per poder tenir legislatura i aturar el 155 i la intervenció de totes les institucions”

Marta Pascal
COORDINADORA GENERAL PDeCAT

“Torrent ha de dir per què proposa candidats de manera reiterada que sap que no podran ser presidents”

Inés Arrimadas
LÍDER DE CIUTADANS

El partit obre expedient informatiu a Lluís Salvadó

ERC va fer públic ahir que ha iniciat un expedient informatiu al secretari general adjunt i diputat, Lluís Salvadó, que diumenge a les xarxes socials va demanar perdó i va posar el càrrec a disposició del partit després que divendres Antena 3 n'emetés una conversa privada amb expressions

de to masclista i xenòfob. El cas ja es va debatre al matí a la permanent, i ara el responsable del codi ètic i de conducta l'avaluarà i proposarà mesures disciplinàries que l'executiva nacional haurà de ratificar. El partit, que denunciarà la cadena per una "violació inacceptable de la inti-

mitat", admet que les paraules filtrades són "ofensives, masclistes, reprovables i del tot inacceptables, tot i produir-se en el context d'una conversa privada i informal", i no "en cap cas" es corresponen amb el seu ideari. Per això, tot i agrair la disculpa, diu que no pot "deixar d'actuar".

mà el grup parlamentari de JxCat es reuneix a Bèlgica amb Puigdemont per avaluar tots els escenaris.

En tot cas, el PDeCAT aposta per Jordi Sánchez com a "únic candidat" ara a presidir la Generalitat, si

bé descarten que Puigdemont deixi l'acta de diputat per facilitar-ho perquè ja ha mostrat prou "generositat" en renunciar-hi ell. Un tret, la generositat, que ara reclamen als altres grups independentistes

per si cal, en una hipòtesi que no descarten, buscar "un altre candidat de manera consensuada".

Això sí, tot i admetre que hi ha "converses permanents" amb ells, ERC s'espolsava les puces i re-

cordava que l'acord ja està tancat amb JxCat, que és a qui toca desllorigar la situació perquè és qui tria candidat. Sabrià evitava opinar sobre l'estratègia jurídica de Sánchez, però sí que reclamava "celeritat" als de Puigdemont perquè moguin fitxa ja sigui per invertir el candidat actual o un altre. "No podem cap nom en dubte, només demanem resoldre els inconvenients tan ràpid com sigui possible", argumentava el portaveu, que recordava: "No podem esperar, el país té pressa."

Mentrestant, els comuns van situar el "pecat original" en l'acord "a porta tancada" entre JxCat i ERC pel qual el president el trien els primers, algú a qui el seu grup no facilitarà mai l'elecció. "Amb cada investidura suspesa, el PP guanya temps", lamentava la portaveu, Elisenda Alamany, que alhora estava indignada perquè el Suprem "continui fent política i vulneri els drets polítics de la gent que és a la presó". Això sí, tot i les picades d'ullet mútues amb els comuns, ERC reiterava ahir que continuen treballant amb la CUP "com a millor via" per assolir un acord d'investidura.

Pel seu cantó, Cs va registrar al Parlament una petició de convocatòria de ple per debatre una proposta de resolució seva que recrimina al president, Roger Torrent, que no promouguí una "candidatura viable", exigir-li que posi fi al "bloqueig" i instant-lo a comparèixer urgentment davant del ple per donar explicacions. La seva líder, Inés Arrimadas, creu que, si Torrent "reconeix" que no hi ha candidats amb prou suports, una declaració seva activaria el termini de dos mesos per anar automàticament a eleccions, tal com va passar el 2003 a la comunitat de Madrid i com indica un informe recent dels lletrats. Torrent, en tot cas, ja va recordar que la compareixença del president del Parlament al ple no està prevista ni regulada enlloc, i va instar Cs a presentar candidat si volen. El PP també li va trametre una carta en què considera que els terminis ja corren des que el 6 de març va descartar la investidura de Puigdemont, i li va demanar una reunió amb els presidents de grup per "trobar una sortida". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Punt Avui TV va gravar la setmana passada una entrevista a Puigdemont i als consellers Puig, Comín i Serret a la casa de Waterloo ■ EL PUNT AVUI TV

El quarter belga

LLOC • La casa de Waterloo, on viu Puigdemont, és el punt de treball del govern a l'exili i serà el centre neuràlgic del futur Consell de la República **CRÍTQUES** • Alguns sectors van assegurar que el president s'instal·lava en el luxe, una denúncia completament falsa **TROBADES** • La residència també és un espai per rebre visites d'entitats i representants polítics

M.B.
BARCELONA

Fins fa quatre dies Waterloo era una ciutat només coneguda per la batalla de Waterloo (18 de juny de 1815), l'últim gran combat de Napoleó en què l'emperador francès va perdre contra l'exèrcit liderat pel duc de Wellington i posteriorment va ser desterrada a l'illa d'Elba. Ara, però, s'ha convertit en un dels focus de la política catalana i també internacional, després que Carles Puigdemont hi ha establert la seva residència. En realitat, però, Waterloo és el centre neuràlgic del govern a l'exili, la casa de la República.

Waterloo és una petita ciutat belga d'uns 30.000 habitants situada a la regió de Valònia i a uns trenta minuts de Brussel·les. El mes de febrer passat va saltar la notícia, primer a

la premsa belga i després a l'espanyola, que Puigdemont llogava una finca en aquest municipi i es van orquestrar totes les falsedats possibles. Es va banalitzar amb l'alt preu de lloguer i es va elevar a notícia el nombre d'habitacions o lavabos que tenia. Era qüestió de fer creure que

Els dimarts el president i els consellers es reuneixen a Waterloo per prendre acords, tal com feien a Palau

el president s'instal·lava en el luxe a Bèlgica; tot s'hi valia per demostrar que un "fugitiu" de la justícia espanyola s'ho estava passant d'allò més bé. Però no hi havia res de cert. Ni lloguer exagerat ni luxe. Tampoc és la vil·la privada de Puigdemont, com han volgut fer veure alguns. És

cert que el president hi viu, però la casa de Waterloo és el quarter de l'executiu a l'exili, el lloc de representació de Puigdemont i els consellers Comín, Serret i Puig –Ponsatí ha marxat a Escòcia–. Fins ara havien d'anar buscant locals alternatius per rebre visites i que no estaven a l'altura d'un govern legítim.

El mateix Carles Puigdemont explicava en una entrevista a aquest diari que cada dimarts s'hi reuneixen amb el govern i es prenen acords i s'aixequen actes per garantir la continuïtat de la feina realitzada. És també un dels punts habituals on es programen reunions amb els equips jurídics per estudiar les causes que tenen pendents, com una que va haver-hi al mes de febrer i en què alguns mitjans van especular amb el fet Puigdemont estava preparant la seva retirada.

Però una de les intencions del

1815

Any en què va tenir lloc la batalla de Waterloo, l'últim gran combat de Napoleó abans de ser desterrat a Elba.

president legítim és que no només s'hi facin reunions internes, sinó que el quarter general s'obri a la ciutadania. Que sigui l'epicentre del govern a l'exili i el lloc on es facin trobades de feina amb actors catalans, espanyols i internacionals. Els últims dies ja s'ha visualitzat aquesta situació: el 21 de febrer Puigdemont i el conseller Lluís Puig es van reunir amb diversos representants del món cultural català. És només un dels molts exemples que s'han viscut en els darrers dies a Waterloo, una residència que té diversos despatxos de treball, sales de reunions i un gran saló, que és on s'acostumen a fer les entrevistes.

Aquesta particularitat de Waterloo anirà *in crescendo* quan l'anomenat Consell de la República, l'estructura governamental a Bèlgica, vagi prenent forma. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El cap d'un dispositiu de l'1-O: "Es va actuar amb exquisidesa"

■ Un tinent de la Guàrdia Civil defensa la proporcionalitat de les càrregues ■ Declara que no sap que hi hagués ferits

Redacció
BARCELONA

El tinent de la Guàrdia Civil que dirigia el dispositiu de l'1-O als municipis de Fonollosa i Castellgalí, al Bages, va defensar ahir davant la jutgessa de Manresa que investiga les càrregues policials d'aquella jornada que els policies van actuar en aquestes dues ciutats amb "exquisidesa". Segons van explicar els advocats de l'acusació particular, David Casellas i Abel Pié, el cap del dispositiu va dir fins i tot que encara s'hagués pogut fer un "ús

La frase

"L'únic que vam fer va ser no impedir que la gent es pogués expressar lliurement a les urnes"

Eloi Hernández
ALCALDE DE FONOLLOSA

de la força més elevat".

En la seva declaració, el tinent va assegurar que desconeixia que hi hagués hagut lesionats i va negar que s'hagués fet cap detenció aquell dia. Precisament, aquest va ser un

dels punts que va denunciar el Col·legi d'Advocats de Manresa, que exercia d'acusació popular, ja que, segons afirma, hi hauria hagut una detenció "il·legal" a Fonollosa. El tinent, però, va defensar que no va ser una detenció, sinó que es va emmanillar un noi "per calmar-lo". També va assegurar, davant la jutgessa, que els agents del dispositiu policial anaven identificats, una altra afirmació refutada pels advocats del col·legi, que van assenyalar que les imatges "desmenteixen" que portessin cap identificació.

Eloi Hernández saluda els ciutadans concentrats a les portes dels jutjats de Manresa ■ ACN

Arran de les declaracions del tinent de la Guàrdia Civil, el Col·legi d'Advocats de Manresa va demanar la suspensió de la declaració en considerar que s'estava "autoinculpan" i que havia de ser citat com a investigat i no com a testimoni.

En paral·lel, ahir també va ser el torn de dos alcaldes de prestar declaració. D'un costat, el de Fonollosa,

Eloi Hernández, investigat per un presumpte delictes de desobediència per l'1-O, va defensar davant la jutgessa que "no havia rebut comunicació expressa per escrit que prohibís la celebració del referèndum". En la declaració, Hernández es va negar a respondre a les preguntes de la jutgessa i es va limitar a contestar les del seu ad-

vocat. D'altra banda, el batlle de l'Ampolla, Francesc Arasa, va declarar per un presumpte delictes de propaganda electoral al·legant que va retirar els símbols i llaços grocs dels espais públics de titularitat municipal quan se li va demanar, però que no podia fer-ho en espais que són propietat d'Adif, Abertis o el Ministeri de Foment. ■

SOLIDEZ

LOS VALORES DEL TESORO SON MIS VALORES

Tesoro Público
Yo invierto aquí

Bonos y Obligaciones del Estado desde 1.000€, con toda la garantía que ofrece un gran país.

Fecha clave para la compra online de Bonos del Estado

ABRIL

L	M	X	J	V	S	D
26	27	28	29	30	31	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

SUBASTA 5 DE ABRIL

- 28 Anuncio de la subasta en www.tesoro.es
- 2 Fecha límite para realizar la suscripción online

SUBASTA 19 DE ABRIL

- 13 Anuncio de la subasta en www.tesoro.es
- 16 Fecha límite para realizar la suscripción online

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un grup de catalans van fer la cadena humana amb estelades al Vaticà l'any 2013. A Roma fa anys que "la qüestió catalana" la tenen damunt la taula ■ ACN

El Vaticà ja veia Catalunya independent l'any 1922

■ L'historiador Ramon Corts presenta avui 'La qüestió catalana en l'arxiu secret del Vaticà' ■ El capellà ha estat trenta anys investigant les relacions de Roma amb Catalunya i l'Estat espanyol

Mireia Rourera
BARCELONA

"Els catalanistes volen reivindicar per a Catalunya no sols les autonomies provincials i el lliure ús i el reconeixement de la llengua catalana com a llengua oficial de Catalunya, sinó que sembla que mirin de separar-se completament de la resta d'Espanya. La regió, que té tradició d'independència i que és sens dubte la més rica i productiva d'Espanya, creu que es bastarà a si mateixa i que és superior a l'actual Espanya: i per això no vol conviure-hi més." No és una frase extreta de cap sumari actual, sinó que és una carta que el nunci del Vaticà a l'Estat espanyol

des del 1921 fins al 1936, Federico Tedeschini, va enviar a Roma el 1922, dirigida a l'aleshores secretari d'Estat del Vaticà, Pietro Gasparri.

El nunci alarmava Roma enviant-li altres cartes com ara la següent: "Els bisbes de Catalunya i el mateix cardenal arquebisbe de Tarragona, que és tingut per catalanista, estan molt preocupats pel tomb que podrien donar els esdeveniments i no descarten que d'aquí a pocs anys la separació completa de Catalunya respecte a Espanya sigui un fet real."

Aquestes i altres cartes són les que ha recopilat i estudiat durant més de trenta anys de l'arxiu secret del Vaticà l'historia-

El catalanisme, element desestabilitzador

El que temia la Santa Seu era –diu Ramon Corts ja en l'apartat de conclusions del seu llibre– el catalanisme com a fet desestabilitzador del règim de la Restauració. Això explica, per exemple, la sorpresa i la prevenció de la Santa Seu davant l'eventual pertinença a aquest corrent del doctor Torres i Bages, del cardenal Casañas i de l'administrador apostòlic de Solso-

dor i capellà Ramon Corts, avui rector de la parròquia de la Concepció de Barcelona i vicerector de l'Ateneu Sant Pacià. Les va fer públiques per primera vegada en un cicle de confe-

na i després arquebisbe de Tarragona Francesc d'Assís Vidal i Barraquer. "La mateixa prevenció que tenien els nuncis davant del catalanisme, diguem-ne ja clarament polític, la sentien també els bisbes catalans", insisteix Corts. I assenyala: "L'actuació del papat, de la secretaria d'Estat i de la nunciatura respecte al catalanisme no va anar dirigida contra allò que podríem

definir com "el fet català", la cultura de Catalunya o "el fet diferencial" –com en dirà el cardenal Vidal i Barraquer–, sinó contra un determinat catalanisme, contra aquell catalanisme organitzat principalment a l'entorn d'una idea política que sí que era vista per Roma com un element regeneracionista, però alhora també com un desestabilitzador del règim."

rències sobre el cardenal Vidal i Barraquer i la dictadura de Primo de Rivera amb motiu de l'Any Barraquer, i ara, aquestes i d'altres, les ha recopilat en un llibre que presentarà

aquest vespre a l'Ateneu Sant Pacià. El primer volum de *La qüestió catalana en l'arxiu secret del Vaticà*, editat per l'Ateneu Sant Pacià, recull centenars de missives entre els

nuncis del Vaticà a l'Estat espanyol i els bisbes espanyols i catalans i altres autoritats sobre les "particularitats catalanes" que tant amoïnaven Espanya i Roma. Aquest primer volum abraça des de la Restauració fins a Primo de Rivera (1875-1923), és a dir, des del règim de la Restauració a Espanya, amb els regnats d'Alfons XII i Alfons XIII, fins al cop d'estat de Primo de Rivera.

No deixa marge de dubte pel que fa als intents històrics de l'Església espanyola d'espanyolitzar l'Església catalana i Montserrat, ja considerat un focus de catalanisme, i pel que fa al veritable interès del Vaticà en tot el que envolta Catalunya, que des de la Santa Seu s'anomena "la qüestió catalana". També s'hi constata que tenen el tema de la independència damunt la taula des de finals del segle XIX. Precisament Corts recull que el 1899 el nunci Giuseppe Francica-Nava di Bontifé (1896-1898) va haver de demanar explicacions per l'acusació d'independentisme feta sobre el doctor Josep Torres i Bages, aleshores acabat d'eleger bisbe de Vic –no el van deixar ser bisbe de Barcelona–. Amb la dictadura del general Primo de Rivera, la pressió per espanyolitzar la societat catalana va ser enorme.

Vidal i Barraquer també va fer trencar el cap a Roma, que veia, a través d'ell, les tensions entre l'Església catalana i l'espanyola. Vidal i Barraquer va arribar a escriure això al cardenal Gasparri, tot queixant-se de la política de l'Església de l'Estat. "Avui se sap, i diuen els governants, que no volen ni un sol bisbe català a Catalunya, perquè, d'aquesta manera, es prestin més fàcilment a la predicació i a l'ensenyament de la doctrina cristiana en llengua castellana; això és una cosa política i contrària als interessos de les ànimes." Vidal i Barraquer volia bisbes catalans "no per fer política catalanista, sinó per principis pastorals". ■

Les frases

“Desgraciadament, l'esperit catalanista domina no sols el món secular, sinó també el clergat regular”

Francesco Ragonesi
NUNCI DEL VATICÀ 1913-1921

“Els catalanistes sembla que mirin de separar-se completament de la resta d'Espanya”

Federico Tedeschini
NUNCI DEL VATICÀ 1921-1936

“És absurd resistir-se a aquestes aspiracions [independentistes], les quals, com és vist, acaben imposant-se”

Federico Tedeschini
NUNCI DEL VATICÀ 1921-1936

“Vostè és considerat un símbol, una bandera de resistència a l'obra que estem fent”

Primo de Rivera (carta a Vidal i Barraquer)

“Diuen els governants que no volen ni un sol bisbe català a Catalunya”

Vidal i Barraquer
CARDENAL DE TARRAGONA

“Vidal i Barraquer volia bisbes catalans no per fer política catalanista, sinó per principis pastorals”

Ramon Corts
CAPELLÀ I HISTORIADOR

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PP i el PSOE demanen que es deixin les juguesques i insten a formar govern

■ Casado recrimina a Torrent que converteixi els catalans en “ostatges” de “fugitius i presos” ■ Lastra reitera que han de buscar un candidat “viable”

Montse Oliva
MADRID

El nou ajornament del ple d'investidura que ahir s'havia de celebrar al Parlament després del vet del jutge Pablo Llarena a Jordi Sánchez va tornar a desfermar les crítiques del PP i el PSOE no només per la situació de bloqueig que impedeix posar en marxa el calendari electoral, sinó també per la qüestió de fons, la resistència dels grups independentistes a escollir un candidat a la presidència de la Generalitat “viable”. Tant la direcció estatal dels populars com la dels socialistes coincideixen a denunciar el que consideraven una juguesca, pel fet que els partits independentistes estiguin allargant “l'agonia”, persistint a proposar noms que han estat vetats per la justícia. “No es pot demorar més la formació de govern”, sentenciava la vicesecretària general del PSOE, Adriana Lastra, després de recordar que el PSC ha presentat recurs al Tribunal Constitucional perquè s'acabi la paràlisi institucional.

Precisament, el vicesecretari de comunicació del PP es referia a aquesta qüestió, tot desqualificant l'actitud dels independentistes, però també la de Ciutadans, pel fet que Inés Arrimadas s'hagi negat a sotmetre's a una investidura fallida amb l'únic objectiu de forçar o bé l'entesa entre els grups o bé la repetició de les eleccions. Ahir, a banda d'insistir a pressionar la líder del partit taronja, el dirigent conservador va posar el focus en Torrent tot advertint-lo que “la societat catalana no pot ser ostatge dels que estan a la presó, ni de l'agenda de viatges dels consellers fugits, ni de l'ex-president”.

Casado va fer aquestes declaracions després de la

El vicesecretari de comunicació del PP, Pablo Casado, ahir en roda de premsa ■ EFE

Les frases

“Torrent ha de deixar de quadrar l'agenda de les persones que tenen problemes amb la justícia”

Pablo Casado
VIC. DE COMUNICACIÓ DEL PP

reunió d'ahir a Madrid del nucli dur del seu partit, durant la qual es va debatre la situació actual de la política catalana. El dirigent popular va instar el president del Parlament i els partits independentistes a “no cometre els mateixos errors” del passat i, en aquest sentit, exigia a Torrent que posés en marxa l'agenda parlamentària deixant al marge els interessos de les persones “que tenen problemes amb la justícia”. La tesi repetida pel PP des que es va fer un primer intent d'investir Carles Puigdemont és la de reclamar que sobre la taula de negociacions no hi pot haver cap dels noms

“Cal que deixin de jugar a escollir president. No es pot demorar més la formació de govern”

Adriana Lastra
VICESECRETÀRIA GENERAL DEL PSOE

que estan sent investigats per la justícia, tant els que són a la presó, com a l'exili, i fins i tot els que mesos enrere el jutge del Tribunal Suprem va deixar en llibertat amb càrrecs.

“Interessos personals”

Setmana darrere setmana, doncs, des de La Moncloa i des del PP s'exhibeixen les decisions del Suprem i del Constitucional per subratllar que els ciutadans es mereixen un candidat a president de la Generalitat que no estigui sota el focus de la justícia. “És molt trist” que la situació a Catalunya estigui condicionada per l'agenda i els “interessos perso-

nals” de Puigdemont, reblava.

En tot cas, hi afegia que durant tot aquest procés, i arran de l'aplicació de l'article 155, el “més trist” també és que “ningú no ha trobat a faltar el govern de la Generalitat” i això ho atribuïa al fet que els ciutadans havien percebut que feia massa temps que no gestionaven i només es dedicaven a aplicar les seves “polítiques identitàries”.

Per tot plegat, el PP va anunciar que dissabte vinent hi haurà una nodrida representació del partit en la manifestació que Societat Civil Catalana ha convocat a Madrid. L'endemà, la formació conservadora també acudirà a la que es farà a Barcelona.

D'altra banda, en una entrevista al diari *Levante*, Mariano Rajoy va subratllar que el que necessita d'una vegada Catalunya és un govern que abandoni els “sommis” i es posi a treballar d'una vegada per a tots els ciutadans, deixant de dividir-los. ■

POLÍTICA

Pintades als jutjats

Els jutjats de Granollers, Vic i Ripoll van aparèixer dilluns amb taques de pintura que uns desconeguts van fer durant la nit. L'acció té lloc en plena escalada judicial en contra de l'independentisme i els seus dirigents, amb els

Jordis, Oriol Junqueras i Quim Forn a la presó, i Carles Puigdemont, Toni Comín, Lluís Puig, Meritxell Serret, Clara Ponsatí i Anna Gabriel a l'exili, i uns dies després de la condemna als rapers Hasé i Valtònyc.

POLÍTICA

Suspenen l'estada de murcians al Pirineu lleidatà

Els ciutadans murcians convidats per la plataforma Pirineus Con Ellos a visitar l'Alt Urgell i la Cerdanya finalment no podran anar-hi. El principal motiu és que les concentracions contra el mur del TAV, on van ser víctimes de la repressió i la violència policial, continuen fent-se cada dia i, a més, el trajecte fins a les comarques pirinenques des del seu punt d'origen supera les set hores, amb la qual cosa és complicat fer aquest viatge per una estada de dos dies. Tot i això, no han descartat anar-hi pel seu compte més endavant. ■ REDACCIÓ

POLÍTICA

Lloveras defensa que el 155 afecta temes municipals

L'expresidenta de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) Neus Lloveras va assegurar ahir que l'aplicació de l'article 155 a Catalunya s'està notant als municipis i que “els temes més importants estan encallats perquè no hi ha ningú que els signi”. Així ho ha afirmat en el marc d'un debat a la Universitat Pompeu Fabra, i va posar com a exemple que a Vilanova i la Geltrú, on exerceix com a alcaldessa, s'estava treballant en la fusió de dos consorcis sanitaris “i ara està tot parat perquè cap conseller pot firmar-ho”. ■ REDACCIÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Subvenció en qüestió

ETA • Els partits van rebre 5,4 milions d'euros entre els anys 2014 i 2015 en concepte d'una subvenció que va néixer l'any 2002 per protegir els regidors del País Basc **FI?** • El darrer informe del Tribunal de Comptes demana que es reconsiderin els ajuts

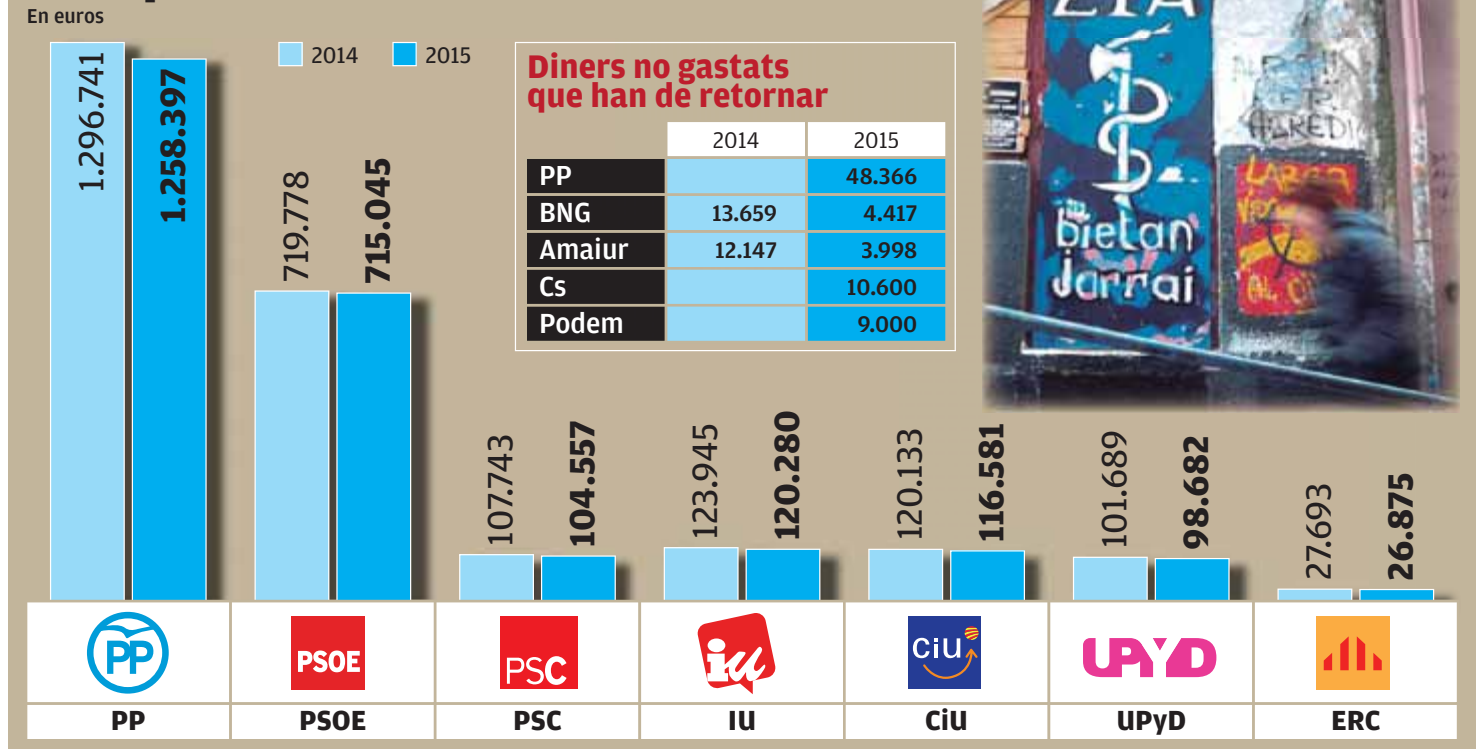
Joan Rueda
BARCELONA

Aquest mes de febrer, ETA ha fet públic que ha sotmès a votació dels seus militants la dissolució definitiva de l'organització armada basca. L'anunci és la culminació d'un procés que es va iniciar amb l'alto el foc de l'any 2011 i va tenir el punt àlgid en el desarmament unilateral de l'any passat. L'any 2009, ETA havia mort dos guàrdies civils en el que seria el seu darrer atemptat mortal a l'Estat espanyol, però no l'últim, ja que l'any 2010 va assassinar un policia francès. Tot i això, els partits polítics amb representació al Congrés dels Diputats tenen encara dret a rebre una subvenció que es va implantar l'any 2002 per protegir, inicialment, els regidors del País Basc. Ara, en el seu darrer informe de fiscalització dels partits polítics, el Tribunal de Comptes, que, per llei, els ha de controlar, suggereix que ja és l'hora de posar fi a aquesta ajuda per a la seguretat dels càrrecs públics.

El Tribunal de Comptes argumenta, en el seu informe de les despeses dels partits dels anys 2014 i 2015, que, vist "l'actual context social i polític, podria avaluar-se la conveniència econòmica de mantenir, en les condicions actuals, la subvenció estatal per sufragar les despeses de seguretat dels partits per mantenir la seva activitat política". I ho diu perquè l'Estat, a través del Ministeri de l'Interior, va subvencionar els partits polítics de l'arc parlamentari amb 5,4 milions en aquests dos exercicis.

Tot i que les ajudes van arribar als partits des del 2002, va ser l'any

Principals beneficiaris de la subvenció

2011 qual el govern espanyol va aprovar el reial decret que regula aquestes subvencions. Segons aquesta normativa, els partits tenen dret a demanar subvencions per pagar les despeses derivades de la protecció de les seus dels partits amb personal de seguretat o els condicionaments que tinguin aquest objectiu, com ara les alarmes o la videovigilància; la protecció dels càrrecs públics, ja sigui amb escortes, vehicles blindats, inhibidors de senyals o equips GPS; la protecció de la informació via programari o maquinari, i la protecció dels actes públics, ja sigui amb la contractació del personal de segu-

retat o amb el condicionament dels espais per millorar-ne la seguretat.

En el període fiscalitzat pel Tribunal de Comptes, el PP va ser el partit polític més beneficiat, amb 2.555.138 euros d'ajudes a la seguretat; el PSOE, amb 1.434.823 euros, va ser el segon. Pel que fa als partits catalans amb representació al Congrés dels Diputats, la ja desapareguda CiU va rebre 236.714 euros; el PSC, 212.300, i ERC, 54.568. Fonts d'ERC han explicat que aquests diners, "que s'han justificat fins al darrer euro", corresponen bàsicament "a la seguretat de la seu del partit, càmeres de vigilància i seguretat en tots els actes

Diners sense justificar

El TCC alerta que hi ha partits que no han pogut justificar totes les despeses i, per això, demana que tornin els diners no acreditats. En aquesta situació hi ha el PP, amb 48.366 euros; el Bloc Nacionalista Gallec, amb 18.076; Amaiur, amb 16.145; Ciutadans, amb 10.600, i Podem, amb 9.000.

públics, al marge dels electorals".

Ferran Bel, diputat per Tarragona del PDeCAT i responsable dels afers econòmics de la formació a Madrid, deixa clar que el seu partit "podria estar d'acord a fer desaparèixer aquesta subvenció sempre que es faci en el marc del debat que s'ha obert sobre el finançament dels partits polítics". Bel es refereix a la subcomissió que a tal efecte s'ha obert al Congrés dels Diputats. "La necessitat de seguretat ha variat, cert, però hi és; per això s'ha de debatre com es cobreix", defensa. El PDeCAT usa els diners, bàsicament, en mesures de seguretat a les seus del partit. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs
Periodista

Què carai passa?

Han passat vuitanta dies des de les eleccions del 21-D i des de fa més de quatre mesos Catalunya està sense govern. No hi ha data per a la investidura i tot es fia a la justícia. La defensa de Jordi Sánchez ha començat pel Tribunal Suprem els recursos amb què pretenen garantir la seva presència en el debat d'investidura que s'ha de fer pròximament al Parla-

ment. És una decisió que, probablement, comportarà setmanes d'espera i de periple judicial, ja que, abans d'arribar al Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg, Sánchez ha decidit finalment completar la via espanyola, que del Suprem l'hauria de portar al Constitucional.

Tot plegat, molt llarg. I encara més quan els crims demanant govern s'escolten a tot arreu. "Què ca-

rai està passant?" va preguntar en format esbrancada aquest cap de setmana passat l'ANC a JxCat, ERC i la CUP, perquè vagi passant el temps i encara no s'hagi format govern.

Crec que encara no s'ha format govern: perquè, d'una banda, l'aritmètica parlamentària obliga al pacte de persones diferents i grups oposats històricament, veladament

emprenyats com ara JxCat i ERC amb el corresponent regust de la CUP per negatives del passat. D'una altra banda, perquè la patada que va rebre l'independentisme després de l'1 d'octubre –amb els principals líders a la presó, a l'exili i els respectius danys col·laterals– fa difícil una estratègia comuna per a una legislatura que tothom vol iniciar, però on es veu poca

pressa o gens per desenvolupar i tirar endavant. Ben segur que és prioritari solucionar els problemes judicials, malgrat que hauria de ser compatible. L'independentisme té clar que ha d'haver-hi govern a la plaça de Sant Jaume. No hi ha, però, la mateixa claredat a l'hora de definir com ha de ser la nova legislatura, si autònoma o independentista...

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un jutge insta Colau a penjar la foto del rei al saló de plens

La resolució és fruit del contenciós obert després que l'Ajuntament de Barcelona retirés, el 2015, un bust de Joan Carles I. L'equip de govern recorrerà contra la decisió escudant-se en la norma municipal

Un operari retira el bust el 23 de juliol del 2015. Al darrere, Gerardo Pisarello (primer tinent d'alcalde) i Xavier Domènech, aleshores comissionat de Memòria ■ A.S.

Francesc Espiga
BARCELONA

Era un 23 de juliol del 2015 i, com aquell qui diu, el mandat d'Ada Colau al capdavant de l'Ajuntament de Barcelona tot just feia els seus primers passos. En una decisió carregada d'intencionalitat política, aquell dia el govern de BComú va ordenar la retirada del bust de Joan Carles I del saló de plens amb el pretext legal que la seva presència ja no era

obligada, en tant que el monarca feia mesos que havia abdicat. Ja des d'aquell precís moment, però, es va donar per suposat que la decisió obria un conflicte institucional inevitable amb l'executiu de Madrid, i encara més quan es va saber que l'efigie no seria restituïda per una imatge del nou rei espanyol, Felip VI. L'argument donat per no fer-ho era que el consistori volia acordar una nova reglamentació en matèria d'ele-

ments simbòlics que, de fet, es va aprovar a finals d'aquell mateix any. Una exposició de motius, però, que no va convèncer la Delegació del Govern estatal a Catalunya, que, després de diversos requeriments, va interposar una demanda que ara tot just s'ha resolt i que fa rebrotar una polèmica que molts ja creïen oblidada.

La sentència del jutjat contenciós administratiu número 3 de Barcelona dona la raó a l'Estat, ja que

obliga l'Ajuntament a col·locar un retrat de Felip VI "en un lloc preferent i d'honor del seu saló de plens". El criteri marc que sustenta la resolució és que la normativa bàsica estatal en aquesta qüestió, i que en el cas específic del litigi queda recollida en l'article 85.2 del reial decret 2568/1986, preval sobre la que pugui ratificar un ajuntament. Sobre això, la jutgessa també entén que a partir de la data que la Delegació del Go-

vern espanyol va fer el seu primer advertiment, el 30 de juliol del 2015, hi havia "l'obligació" de col·locar la imatge del rei. Ja posats, també estira les orelles a la corporació per algunes de les excuses que va esgrimir per no col·locar-la, com ara que no disposava de fotografies actualitzades del monarca.

La reacció des de l'equip d'Ada Colau ha estat recordar que la sentència no és ferma i, en conseqüència, hi ha la possibilitat de

presentar recurs davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). "El termini per interposar-lo finalitza el dia 27 de març del 2018, i estem preparant aquest recurs a fi de presentar-lo abans de la finalització del dia assenyalat", han assenyalat fonts municipals. Igualment, i entrant en un terreny més polític, també van defensar que ha de ser la corporació qui pugui decidir quins elements simbòlics i quins no presideixen les estances oficials i, sobre això, hi ha pendent una reforma de la sala de

La frase

“Colau ha passat dels ‘escraches’ com a activista, a l'escarni a la corona com a alcaldessa”

Alberto Fernández Díaz
PRESIDENT DEL GRUP DEL PP

plens acordada el setembre del 2016 i en la qual s'ha de tractar, entre altres temes, la qüestió de la foto reial.

A tot això, el contingut de la sentència va provocar, ahir mateix, les primeres reaccions de l'oposició. El president del grup del PP, Alberto Fernández Díaz, que va ser qui la fer pública, va demanar el seu compliment immediat —“Colau ha de guiar-se pel respecte institucional i a la simbologia de l'Estat”—, igual que Carina Mejías, de Ciutadans, que va recalcar que “el compliment de la llei és una obligació, no una opció”. A l'altre extrem es va situar la CUP, que ja va advertir que, si es col·loca la imatge reial, ells mateixos la trauran. ■

Arxiven la causa contra una regidora de la CUP pel 17-A

Redacció
BARCELONA

El jutjat d'instrucció número 29 de Barcelona va arxivar ahir la causa contra la regidora de la CUP a Barcelona Maria Rovira, en què la investigava per un delictes d'injúries i ca-

lúmnieis greus contra els cossos de seguretat. Un mes després de declarar l'acusada, el jutge va concloure que Rovira estava emparada per la llibertat d'expressió quan va dir que els Mossos d'Esquadra “van executar extrajudicialment” els gihadistes

autors dels atemptats a Barcelona i Cambrils el 17 d'agost, alhora que va afirmar que la Guàrdia Urbana era “el braç executor del racisme institucional”.

A la interlocutòria, el jutge justifica que arxiva el cas perquè entén que, tot i que es pugui estar en “profund desacord” amb el que va dir Rovira, el seu objectiu no era injuriar els cossos de seguretat, sinó evidenciar la seva oposició política davant la condecoració amb medalles al mèrit dels policies per la seva actuació després dels atacs terroristes. ■

FE D'ERRATA:
Brico Depòt informa: En la guia 2018 JARDÍ i EXTERIOR vigent del 16 de març al 26 d'abril i vàlida per a les botigues de Cabrera de Mar, Lleida, Parets del Vallès i Tarragona, s'ha anunciat la lamel·la per a panell (ref. 911565) a 19,13€ la unitat (2,45€ el m²) mentre que el preu correcte és de 2,45€ el m² (19,13€ el m²), la lamel·la per a panell (ref. 911564) a 13,43€ la unitat (2,95€ el m²) mentre que el preu correcte és de 2,95€ la unitat (13,43€ el m²), la gespa artificial (ref. 104196) a 3,20€ el rotlle (16€ el m²) mentre que el preu correcte és de 16€ el rotlle (3,20€ el m²), la gespa artificial (ref. 104197) a 3,20€ el rotlle (32€ el m²) mentre que el preu correcte és de 32€ el rotlle (3,20€ el m²), la gespa artificial (ref. 104198) a 11,50€ el rotlle (57,50€ el m²) mentre que el preu correcte és de 57,50€ el rotlle (11,50€ el m²), la gespa artificial (ref. 104765) a 11,50€ el rotlle (115€ el m²) mentre que el preu correcte és de 115€ el rotlle (11,50€ el m²), la gespa artificial (ref. 110392) a 29,95€ el rotlle (299,50€ el m²) mentre que el preu correcte és de 299,50€ el rotlle (29,95€ el m²), la gespa artificial (ref. 109713) a 18,90€ el rotlle (189€ el m²) mentre que el preu correcte és de 189€ el rotlle (18,90€ el m²), excepte a la botiga de Cabrera de Mar on el rotlle costa 179€ (17,90 m²). Disculpin les molesties. Euro Depòt España, S.A. C. Prat de La Selva 10 Edifici Inblau A. 1a 08820 Prat del Llobregat CIF: A62018064 178899-1184051L

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Creumar fotos del rei, delictes d'odi?

SENTÈNCIA PRECEDENT • Estrasburg decideix avui si la crema d'imatges del monarca estava emparada pel dret a la llibertat d'expressió **UNA DÈCADA ENRERE** • Dos joves van ser condemnats a 15 mesos de presó per la justícia de l'Estat pels fets de l'any 2007 a Girona

Natàlia Segura

Brussel·les

Girona mira avui a Estrasburg. Quan encara estan obertes les ferides per l'1-O i mentre s'acumulen les condemnes per injúries a la corona amb els seus afectats guardant les seves esperances en la justícia europea, aquest matí arriba el dictamen del Tribunal Europeu de Drets Humans sobre la crema de fotografies del rei espanyol Joan Carles I ara fa més de 10 anys a la capital gironina per oposar-se a la visita del monarca. Una sentència clau que decidirà si aquells actes van constituir un delictes d'odi o si bé estaven protegits pel dret a la lliure expressió.

Tal com va fer el seu fill fa dues setmanes per la inauguració del Mobile World Congrés a Barcelona, el 13 de setembre del 2007 Joan Carles I visitava Girona per inaugurar el Parc Tecnològic de la UdG. Mentre el monarca sopava amb l'empresariat gironí, un grup de joves es van concentrar com a acte de protesta al davant de l'ajuntament i van calar foc a diverses fotografies on apareixia amb la reina Sofia cap per avall. L'Audiència Nacional va condemnar Jaume Roura i Enric

Stern a 15 mesos de presó per un delictes d'injúries a la corona, una pena que després va ser substituïda per 2.700 euros de multa per a cadascun. El seu advocat i exdiputat de la CUP, Benet Salellas, va recórrer contra la sentència, però final-

ment el Tribunal Constitucional la va ratificar el 2015.

Segons magistrats espanyols, les seves accions no estaven emparades pel dret a la llibertat d'expressió perquè, segons deien, va ser un acte "ofensiu" i "incitador a l'odi". Dis-

La crema del retrat de Joan Carles I el 2007 a Girona, que avui serà sentenciada

■ EL PUNT AVUI

conforme un cop més, l'abril del 2016 Salellas va elevar el cas a Estrasburg perquè considerava que les actuacions sí que estaven emparades en dos drets recollits en la Convenció dels Drets Humans als articles 9 i 10: la llibertat de pensament i d'expressió.

Ara el Tribunal d'Estrasburg ha de decidir dues qüestions clau sobre aquesta sentència que poden condicionar altres casos d'injúries a la corona. En primer lloc, els jutges hauran d'estimar si la crema de la fotografia "en les circumstàncies del cas" són un acte d'incitació a l'odi, com deia el Constitucional. I, en segon lloc, si a la vista d'aquests arguments hi ha hagut "una violació de la seva llibertat de pensament i/o d'expressió" en ser condemnats penalment per aquelles accions. Al voltant de les 10.00 h d'aquest matí es farà públic en quin sentit ha decidit la justícia europea, una sentència que serà valorada per la defensa a dos quarts de dotze al mateix lloc dels fets.

La sentència agafa ara importància davant del rebuig català a Felip VI pel seu suport a la repressió

L'últim cop que Estrasburg es va pronunciar sobre un delictes d'injúries a la corona, l'Estat espanyol no en va sortir ben parat. El 2011 va revocar una condemna a Arnaldo Otegi per injúries al rei perquè no respectava la seva llibertat d'expressió i perquè imposava una sentència desproporcionada. Otegi havia acusat Joan Carles I d'imposar la monarquia a través de la tortura. L'alt tribunal, presidit en aquell moment pel magistrat andorrà Josep Casadevall, va observar que, si bé algunes de les seves paraules podien ser hostils, no hi havia hagut incitació a la violència i, per tant, no arribava a la categoria d'incitació a l'odi. L'Estat es va veure obligat a indemnitzar Otegi amb 20.000 euros per danys morals i a sufragar despeses processals per valor de 3.000 euros. ■

l'hora
d'an
gles

english
hour

The Week in Football

Barney Griffiths
amb

Arturo Gonzalez

Dani Meumann

Jordi Serra Huguet

Avui, a
les 17 h

PA+
TELEVISIÓ